

Tovább gépesítik a cipőgyárat

Még ugyan tart az 1961-es esztendő, de a szegedi üzemekben már egyre többet gondolnak a jövő évre. A cipőgyárban jelenleg végzik az általános intézkedési terv

összeállítását, mely magában foglalja majd a műszaki, a munkaügyi, a szervezési vonatkozású, valamint a mozgalmi szervek munkájával kapcsolatos terveket is. Az összeállítás rövidesen elkészül, s már a jövő héten felül is vizsgálja az illetékes minisztérium.

Ami az üzem műszaki fejlődését illeti, 1962-ben

tovább folytatják a különböző munkafolyamatok gépesítését.

A terv szerint a szabászatban szükséges műveletek felét célgépekké alakítják el és a ragasztóanyagok felvitelét szintén gépesítik. A tűződében újabb kényszermozgású, mechanikus futószalagot szerelnek fel.

Munkaügyi szempontból nagy előrelépést hoz a jövő év a cipőgyárban azzal, hogy a műszaki normák arányát a jelenlegi 42 százalékról 65 százalékra emelik. Ez a folyamatosan végrehajtandó intézkedés egyaránt előnyös a gyárnak és a munkásoknak is. Az iparági normaalapok helyett üzemi normaalapokat dolgoznak ki. Tovább folytatják a már bevált munkanapfelvételeket, s bevezetik az úgynevezett öntényképezést is.

A mozgalmi szervek, a párt-, a szakszervezet, valamint a KISZ tervei is végéreményben a termelés további fejlődését szolgálják, s egyúttal

biztosítják a dolgozók még megfelelőbb munkakörülményeit.

Az általános intézkedési tervben — a felsoroltakon kívül — természetesen még számtalan más elgondolás, terv és intézkedés szerepel.

Német pedagógusok Szegeden

Tegnap a hazánk és a Német Demokratikus Köztársaság között fennálló kulturális csereegyezmény keretében a Pedagógusok Szakszervezetének vendégeként Magyarországon tartózkodó német pedagógusok egy csoportja Szegedre is ellátogatott. A középiskolai matematika szakos tanárokból álló 15 tagú csoport a Szegedi Tudományegyetem Pedagógus Szakszervezeti Bizottságának és a Bolyai Intézetnek vendégeiként három napot tölt a városban. Látogatásuk — amely vasárnap ér véget — tanulmányi kirándulás jellegű, mivel ma és holnap, szombaton a Bolyai Intézet professzorainak bevonásával szakmai előadásokat is tartanak. Ma délután 5 órakor dr. Kalmár László egyetemi tanár tartja a kétnapos kurzus első előadását.

Telepítsünk, de hogyan?

Igazán gyönyörűség hallgatni Török Istvánt, a szegedi járási tanács mezőgazdasági osztályának vezetőjét, amikor arról számol be, hogy mennyi mindennel segít államunk a szövetkezeti parasztoknak a nagyüzemi szőlő- és gyümölcsstermesztés megteremtésében. Csak a jövő évi új ültetésekhez 36 millió forintot hosszulejáratú hitelt kap a járás. Nem megvetendő az az összeg sem, melyet idén kaptak a szövetkezetek, ugyancsak telepítési célokra. A szövetkezeti gazdák a járásban részben most, a téli fagyok beálltaig, részben pedig a tavaszi rügyfakadás előtt 1193 kataszteri holdra gyümölcsöszt, s 540 holdra szőlőt ültettek. Idén a járásban a szövetkezeti szőlő- és gyümölcsültetvényekhez mintegy ötmillió forint segítséget adott államunk. Ugyanakkor van már jó pár száz holdnyi új telepítésünk az elmúlt esztendőkből is.

A balástyai, ruzsai, csegelei, kisteleki szövetkezeti gazdák egy-egy közösségen belül is száz és száz holdak betelepítésén fáradoznak most. Munkájukat boldogan csinálják, mert látják: a homoki szegénységtől való szabadulás esztendei ezek.

Csupa felemelő, szép dolgok ezek, mégis meg kell azonban mondanunk — sántít a telepítés nagy munkája. Többek között nem eléggé tisztázott még a legközpontibb kérdés sem: tulajdonképpen

milyen szőlő- és gyümölcsstermesztő nagyüzemeket akarunk? Bár a telepítési munka már szépen halad! Hogyan, milyen erővel, milyen gépekkel dolgozunk majd ezekben az üzemekben? Aggódunk kell amiatt, hogy munka közben kiderül: nem egészen jól telepítettünk, s nem tudjuk majd a gépeket használni. Az új szőlők, gyümölcsösök ezer holdjait pedig emberi munkaerővel meggyőzni képtelenség. Ez nem is lehet cél szocialista viszonyaink között.

Be kell vallanunk, hogy azok az új szőlők, gyümölcsösök, melyeket a korábbi években ültettünk, leginkább csak annyiban nagyüzemek, hogy viszonylag nagyobb táblákba telepítették. A távolságok, sorközök, leginkább olyanok, mint a »letermelésre« váró kisparaszti szőlők, gyümölcsösöké. Csak egy ruzsai példát erre. A faluban, az Aranykálász Tsz gazdáinak van már 50 hold szép új szőlőjük. Most a másik 50 holdas tábla betelepítését készítik elő. A szőlősorokat 120—140 centiméterre telepítették egymástól. Itt már az elavult karos művelés helyett alkalmazhatják a huzalos művelést, de kapálni, permetezni csak kézzel, legfeljebb lófogatall lehet, mert a sorok között még egy 25—28 lóerős kistraktor sem fér el anélkül, hogy ne sértene meg a tökéket. Ha figyelembe vesszük a huzalos művelés adta előnyöket, akkor is mintegy 100 emberi munkanap kell évente — meghozza legnagyobb mezőgazdasági munkácsúcsok idején — egy-egy hold szőlő műveléséhez. 100 kataszteri hold ilyen szőlő megműveléséhez tehát, főleg gyalog munkaerővel, évente mintegy 8—10 ezer munkanap szükséges. Máris kézenfekvő, hogy ennyi korántsem telik ki a gazdák erejéből.

S a ruzsai szövetkezeti gazdák azonban nyugodtak, mert — hidastraktorokra számítanak. Ezekkel pedig, úgy vélik, nyert ügyük van. Nem kergethetünk azonban délibábba, meg kell mondanunk: hidastraktorok egyelőre sincsenek. Nagyon hosszú ideje nem is lesz annyi ezekből a gépekből, hogy egy-egy szőlőstermesztő gazdaságba akár csak kettő-három jusson. Rendkívül süppedős, laza homokjainkon ilyen gép még sohasem járt. Tehát egyedül csak a kiserletek hosszú éveket igényelnek. Pedig Ruzsán és sok hasonló helyen úgy lenne jó, ha már közel lennének ezek a gépek.

Vannak azonban kiváló Zetorjaink, U—28-as, UE—28-as gépeink, RS—09-esek, szovjet gyártmányú Vlagyimirecseink. Ezekből a gépekből már most sincsenek nagy hiányok, ugyanakkor évente jelentősen szaporodnak. Végre itt van hát az ideje, hogy szőlő- és gyümölcsstermesztő szakembereink határozottan kimondják: tervezzünk és telepítsünk a meglevő gépparkunknak megfelelően, úgy, hogy bizonyos idő múltán a még tökéletesebb szőlőművelő gépeket is alkalmazni tudjuk. Szükséges tehát megállapítani a legmegfelelőbb szőlőtelepítési sortávolságot is.

Fontos kérdéseket kell tisztáznunk a nagyüzemi gyümölcsstermesztésben is. Például a magas törzsű almás gyümölcsstermesztése — ez tudományosan bizonyított tény — már rég a múlté. S hogy mi mégis ilyen kultúrával dolgozunk, annak az a magyarázata, hogy gyümölcsösök nagy részét, az öszi rackosok kivételével, 10—20

évvél ezelőtti telepítették, s ma főleg csak ilyen gyümölcsösök vannak a járásban. Ezt jól tudják a különböző felelős posztokon álló szakemberek is, s a szövetkezeti embereknek is számolni kell ezzel.

Szintén tudott dolog: az alma-, körtetermesztés jövője a termőföves orsós rendszer, a bokor alakú faképzés és a kordonos huzalos módszer. Ezeket kell elfogadnunk, mert ezeknél jobb módszerek ma nincsenek, s belátható ideig nem is lesznek. Ismeretes, hogy a magas törzsű almafák csak a nyolcadik évben teremnek általában, 10—15 éves korukban adják a maximális hozamot. Nindemeltt rengeteg emberi munkát követel az ápolásuk. A termőföves, orsós fászkák viszont már a harmadik évben is teremnek és nyolcéves korukra legalább annyi termést adnak, mint a magas törzsű fák 15 éves korukra. Ezekből a törpe fászkákból fasorok helyett úgynevezett fafalakat képeznek. Tehát sokkal nagyobb a holdankénti toállomány, így a termés is nagyobb a magas törzsű fákhoz képest. Permetezésük, talajművelésük már jelen viszonyaink között is csaknem teljesen gépesíthető. E közismert tények ellenére is a szegedi járás számos szövetkezetében a magas törzsű gyümölcsfákat akarják uralkodóként meghonosítani.

Meg kell értenünk persze azt is: a jelenleg rendelkezésre álló szaporító anyagok, csemeték főleg magas törzsűek és ezeket is fel kell használnunk. Nem lehet egyik napról a másikra egy régi technológiáról teljesen új technológiára áttérni a mezőgazdaságban. Az új, fejlett nagyüzemi módszereknek azonban végülis meg kell honosodniuk. S az említett nehézségek ellenére is mihamarabb az újnak, a jobb-
nak kell uralkodóvá válni.

Az említett problémák nagy felelősséget hordoznak magukban. Kétségkívül igaz: kényelmesebb dolog az ezer-szer látottat, megszokottat követni a munkában. A kényelmesség, szüklátókörűség azonban a sikertelenségeket rejti magában.

Tíz hónappal ezelőtt — mint ismeretes — Csongrád megye is termelőszövetkezeti megyévé lett, s parasztságunk körében soha nem látott nagy szellemi forradalom is kezdődött. Hallatlan erőfeszítéssel az egyénileg dolgozó parasztok százezerei vetették le magukról a kisparaszti életmód mindent befogó tehetőségét, lelket bérnító pókhálóját. S az élet tovább fejlődött és fejlődött. Ennek eredménye többek között már az is, hogy 1962-re a szegedi járás homoki gazdaságai 36 millió forintot kaptak nagyüzemi szőlő- és gyümölcsültetvények létesítésére. Most alig két év alatt többet teszünk kertkultúránk felvirágoztatásáért, mint amennyit a magángazdaságok éppen a kisüzemi voltak miatt 15 év alatt tehettek.

Szerencsés helyzetben vagyunk most a tél előtt. Hosszú hetek, hónapok következnek nem-sokára, amikor bőségesen lesz időnk beszélgetni, táncskozni a szövetkezeti parasztokkal. S lépésről lépésre szót kell értenünk velük, szót is értünk az új, belterjes mezőgazdasági nagyüzemek kialakításában. Ezek után tavasszal, amikor az 1961-es, 62-es évek tervezett telepítési munkáiról zömét kell elvégeznünk, kaput nyithatunk az új, jobb termelési módszereknek.

Csepri József

Többet kell tennünk a tanácstagok tömegkapcsolatának további megerősítéséért

A M. félévi tanácstag-beszámolókat tanulságait vitatta meg a Hazafias Népfront városi elnöksége

A várospolitikai akcióbizottság munkáját értékelte a Hazafias Népfront Szeged városi elnöksége. A bizottság munkájáról dr. Bószó Tibor számolt be az ülésen. Beszámolójában elsősorban a II. félévi tanácstag-beszámolókat és a november 12-én megtartott tanácstagválasztás tanulságait elemezte.

Az október 1 és november 15 között megtartott tanácstag-beszámolókat pozitív és előremutató vonása volt az, hogy a tanácstagok most sokkal tartalmasabb beszámolókkal álltak választóik elé, mint korábban. Ugyancsak javulás tapasztalható a beszámoló hallgatóságának aktivitása, a hozzászólások számának növekedése területén is. Az alsóvárosi párt-szervezetben tartott beszámolóknál például 44 választó jelent meg, s ebből 17 szólalt fel. A hozzászólások jelentős része közérdekű, várostervezési és építési problémákkal foglalkozott.

Negatív és a közelgő választások szempontjából különösen figyelmet érdemlő vonása volt általában a tanácstag-beszámolóknak a látogatottság csökkenése. A november 13-ig megtartott tanácstag-beszámolókon összesen négyezer választó vett részt. Ez a szám semmi esetre sem kielégítő. Arra figyelmeztet, hogy a tanácstagoknak többet kell tenniük a tömegkapcsolatuk további erősítése érdekében, még közelebb kell kerülniük választóikhoz, többet kell foglalkozniuk azok problémáival, s az eddiginél nagyobb gondot kell fordítaniuk a problémák megoldására, megszüntetésére. Csak így erősíthetik tovább tekinetelyüket választóik előtt, így szerezhetik meg tartósan azok rokonszenvét és szeretetét.

A beszámolókat követő hozzászólások során az elnökség tagjai közül többen fölvetették a vidámpark-akció hónapok óta vajdó és megoldást sürgető problémáját is. A társadalmi munkában elkészített létesítmények megfelelő elhelyezéséről sem történt mindezeidig kellő gondoskodás. A tanácstag-beszámolókon csaknem min-

denütt fölvetették a hozzá-
szólók a vidámpark kérdé-
sét. Valóban, erre a kérdés-
re mindmáig nem kapott ki-
elégítő választ Szeged vá-
ros lakossága.

Kiváló fiatal újítók

Napról napra igen sokan keresik fel a Szegedi Ifjúsági Házban megrendezett újítókiallítást. Hiszen a városban már hagyománya van a nagy jelentőségű újítások népszerűsítésének. Sok kiállítást rendeztek, amelyen bemutatták az üzemek munkásainak tevékenységét, mely a munka megkönnyítésére, s a takarékságra irányul. Az Ifjúsági Ház kiállítása abban különbözik az eddiektől, hogy itt a legfiatalabb nemzedék alkotó munkáját mutatják be. Az érdekes, izlésesen megrendezett kiállításon negyven fiatal szakmunkás ésszerűsítéseivel ismerkedhetnek meg a látogatók, s ezek több százezer forint megtakarítást eredményeznek évenként.

Nemcsak fiatalok, hanem idősebb szakmunkások is felkeresik a kiállítást, s nagy elismeréssel nyilatkoznak a fiatalok újítótevékenységéről. A bemutatott munkadarabok mellett nemegyszer az újító neve mellett több név is szerepel. Közösen, a fiatalok együtt az idősebbekkel dolgoztak ki egy-egy nagyszerű újítást. Bemutatunk néhány fiatal szegedi újítót.

(Somogyiné felvételei)

Izléses maketten mutatja be Ungi István, a Szegedi Kenderfonógyár műszaki rajzolója a finomkártyoló tekercsképző gépét. Korábban 10—12 kilogrammos zsákokba szedték le a kártyológépről az anyagot, most az új gép segítségével tekercsekben, s ezzel lényegesen egészségesebb munkakörülményt biztosítanak a kártyolóban dolgozók részére, sokkal kevesebb a por

Fülöp Antal, az Újszegedi Kender-Lenszövő Vállalat esztergaműhelyének dolgozója hatvanszoros újító. Hatvan nagyszerű újítás fűződik Fülöp Antal és brigádja nevéhez. Arra a kérdésre, hogy ezek közül melyik a legértékesebb, leghasznosabb, nem tud válaszolni, hiszen valamennyi közel áll a szívéhez

Különösen tetszett a kiállítás női látogatóinak a Szegedi Cipőgyár dolgozójának, Kisfázekas Pálnak, újítása. A képen látható csinos, modern vonalú szandál sarkát korábban bőrről vonták be. Most a bőrt parafával helyettesítik. Az újítás a szandalkészítés költségét páronként 4 forint 72 fillérrel csökkentette. Az év utolsó negyedében a csinos szandál Szegeden is vásárolható